

Hisenda perdona l'alcalde de Castelló

El jutge Baltasar Garzón investiga una presumpta corrupció a la Inspecció d'Hisenda a València. Investigació iniciada arran d'una denúncia vinculada a un reportatge d'EL TEMPS. Ara, revelem l'anul·lació d'una sanció tributària a l'alcalde José Luis Gimeno.

En un principi, José Luis Gimeno va donar la conformitat a la inspecció que va detectar irregularitats en les seues declaracions tributàries. Un dia abans del termini de pagament, presentà un recurs de reposició. (Foto. Arxiu / Rafa Gil)

Tres mesos abans de les últimes eleccions generals (1996), a Hisenda no li quadraven els comptes de José Luis Gimeno, l'alcalde de Castelló pel Partit Popular. El mateix Gimeno va reconèixer inicialment irregularitats en les seues declaracions tributàries de tres anys consecutius. Però l'anterior inspector en cap d'Hisenda al País Valencià, Alfredo Pérez Lodares, utilitzà un procediment completament inusual per anul·lar la sanció prevista i acceptada per l'alcalde en primera instància.

Pérez Lodares, el mateix que intervingué en l'"am-

nistia fiscal" a la família Lladró (vegeu EL TEMPS, núm. 664), permeté així que José Luis Gimeno, el seu germà Norberto i una empresa propietat d'ambdós s'estalviaren 18 milions de pessetes.

En les eleccions de 1995, José Luis Gimeno fou reelegit alcalde amb majoria absoluta. Uns mesos després, el despatx d'arquitectes que posseïa amb el seu germà Norberto fou objecte d'una inspecció rutinària dels inspectors d'Hisenda castellonencs. El mes de desembre d'aquell mateix any, els inspectors notificaren a l'alcalde que havien descobert irregularitats en les seues declaracions tributàries dels anys 1989, 1990 i 1991. Tant José Luis Gimeno com el seu germà acceptaren els arguments dels inspectors i signaren una acta de conformitat. Si no haguera ocorregut res estrany, un mes després el deute tributari hauria esdevingut ferm i els contribuents haurien hagut d'ingressar

18 milions de pessetes en els comptes d'Hisenda. Les coses, però, canviaren en l'últim instant de manera sospitosa. Les últimes 24 hores d'aquest termini d'un mes esdevingueren frenètiques. Quan restava només un dia perquè el deute esdevinguera ferm, l'alcalde i el seu germà es pensaren millor allò de la seua conformitat i presentaren un recurs de reposició davant l'inspector regional en cap, Alfredo Pérez Lodares. I aquest, amb una rapidesa desconeguda fins aquell moment, va resoldre el recurs l'endemà, justament el dia en què acabava el termini perquè el deute fóra executiu. A més a més, per a evitar problemes, Lodares va enviar des de València uns funcionaris a Castelló perquè procediren a la notificació, una pràctica també totalment desconeguda fins aleshores. Mentre que l'expedient de Lladró, amb un deute de més de mil milions de pessetes, va caducar perquè va dormir sis mesos al calaix d'Hisenda, un expedient de sols 18 milions

ARXIU / RAFA GIL

fou resolt i notificat a penes en 24 hores.

La resolució exculpatòria decidida per l'anterior inspector regional en cap al País Valencià estava basada en una suposada ambigüïtat de l'acta sancionadora. I aquesta és una altra de les estranyes circumstàncies del cas: precisament l'acta havia estat inicialment acceptada per les víctimes de la inspecció. Gimeno i el seu germà no notaren cap ambigüïtat quan signaren l'acta en conformitat, però sí 29 dies després, quan el deute estava a punt d'ésser executiu. A més a més, fonts d'Hisenda a València expliquen que si una acta és anul·lada per ambigüïtat s'ordena d'immediat tornar a realitzar la inspecció amb altres criteris. Després de l'anul·lació de la sanció a l'alcalde de Castelló, cap inspector ha tornat a estudiar la seua situació tributària. Com que ja han passat els cinc anys previstos per la llei, les possibles irregularitats dels anys 1989, 1990 i 1991 ja han prescrit.

Alfredo Pérez Lodares va signar l'acta definitiva de sanció a la família Lladro (per valor de més de mil milions de pessetes) sis mesos i deu dies després que els representants legals d'aquests empresaris presentaren les seues alegacions. Aquesta tardança provocà que el deute quedara anul·lat per prescripció. Es tracta de la famosa "amnistia fiscal" de què parla el govern de José María Aznar. La tardança del cas Lladro contrasta amb la rapidesa de la resolució del cas Gimeno. El resultat, però, és el mateix: l'estat deixa d'ingressar diners de dos contribuents relacionats directament o indirecta amb el Partit Popular. La resta de la història és coneguda: les eleccions del 96 se celebraren amb gran èxit del PP a Castelló. El cap de la llista popular per aquesta circumscripció, Juan Costa, fou nomenat posteriorment secretari d'Estat d'Hisenda. El pare de Juan Costa fou designat delegat del Ministeri d'Hisenda a Castelló i un dels inspectors d'Hisenda a Castelló, Emilio Latorre, és ara la màxima autoritat tributària al País Valencià: delegat especial. També un assessor fiscal castellanenc treballa actualment com

a assessor del ministre d'Economia, Rodrigo Rato. Per la seua banda, Alfredo Pérez Lodares fou ascendit amb l'arribada d'Aznar al govern. D'inspector en cap a València ha passat a exercir com a delegat especial a Castella-La Manxa, el màxim càrrec d'Hisenda en una comunitat autònoma. Qui ha denunciat "amiguisme" en Hisenda ha estat, en canvi, Juan Costa. Segons les paraules del secretari d'Estat d'Hisenda, l'anterior govern socialista va "amnistiar" fiscalment uns 600 contribuents "amics". Aquesta "amnistia", segons els càlculs de Costa, ha impedit que l'estat ingresse uns 200.000 milions de pessetes.

Denúncia a la Fiscalia Anticorrupció. EL TEMPS va fer públic el passat 3 de març el primer expedient de la suposada "amnistia fiscal", el de la família Lladro.

Després de l'anul·lació de la sanció a l'alcalde de Castelló, cap inspector ha tornat a estudiar la seua situació tributària.

Aquest expedient desmentia l'acusació de Costa, ja que aquesta família d'empresaris valencians està en l'òrbita ideològica del PP. La notícia del cas Lladro, publicada en aquest setmanari el 10 de març passat, va ésser difosa després per tots els mitjans de comunicació de l'estat. Dies després de la publicació d'aquesta investigació periòdica, la Fiscalia Anticorrupció de Madrid va rebre una denúncia anònima sobre possibles noves irregularitats a la Inspecció d'Hisenda a València. La fiscalia va remetre la denúncia al jutge Baltasar Garzón, que investiga en aquests moments l'acusació d'"amnistia fiscal", i aquest magistrat va

iniciar diligències. Garzón envià un escrit al jutjat d'instrucció número 2 de València, el titular del qual és Luis Francisco de Jorge, perquè l'ajudara en la investigació. El jutge valencià ha demanat a Hisenda una vintena d'expedients per estudiar-los. La major part d'aquests expedients foren tramitats per l'inspector d'Hisenda Joaquín Cabas i resolts finalment per Alfredo Pérez Lodares. Cabas fou l'inspector encarregat de tramitar el cas Lladro. Pérez Lodares i Cabas són amics íntims. Els dos procedeixen de la província de Terol. Per a investigar els comptes dels germans Lladro, Cabas fou ajudat per un altre inspector que finalment fou apartat del cas, una circumstància que va alçar tota mena de sospites al si de la inspecció a València. Aquest segon inspector va acabar demanant l'excedència i deixant el seu treball a Hisenda. Inexplicablement, el jutge no l'ha citat a declarar.

Fonts judicials han manifestat a EL TEMPS que la investigació judicial sobre irregularitats d'Hisenda a València es troba en un punt mort. La denúncia anònima rebuda a la Fiscalia Anticorrupció indicava que dos inspectors han estat extorsionant empresaris valencians. A canvi de "amnistiar-los" fiscal-

El jutge Baltasar Garzón investiga en aquests moments l'acusació d'"amnistia fiscal" de la família Lladro. El titular del jutjat d'instrucció número 2 de València, Luis Francisco de Jorge, l'ajuda en la investigació.

L'actual secretari d'Estat d'Hisenda, Juan Costa (segon per l'esquerra), durant la presa de possessió del seu càrrec, al maig de l'any passat. Segons les paraules de Costa, l'anterior govern socialista va "amnistiar" fiscalment uns 600 contribuents "amics", però el primer expedient implica la família Lladro, que es mou en l'òrbita ideològica del PP.

ment o de rebaixar considerablement el seu deute tributari se'ls demanaven diners o favors polítics. El jutge espera que alguna víctima denuncie els fets per a poder continuar la investigació. Aquest magistrat valencià ha manifestat a persones del seu entorn que no podrà arribar al fons de l'assumpte si cap víctima de les extorsions no les denuncia.

El jutge valencià ha estudiat l'expedient de Lladro, vint expedients més tramitats per Joaquín Cabas, dos expedients d'empreses de Xàtiva i un pla d'inspecció a catorze arquitectes de València que se sospita que han pogut cometre irregularitats. En el cas de Xàtiva, EL TEMPS ha pogut comprovar que hi va existir un intent d'extorsió a dos empresaris, però que finalment es va aplicar la sanció amb tota normalitat. L'intent d'extorsió va ésser protagonitzat per un assessor fiscal privat, però aquest no aconseguí l'ajut de cap funcionari de la inspecció.

La investigació demanada per Garzón està acabada, i ara serà aquest jutge de l'Audiència Nacional qui haurà de decidir. Garzón podria segregar el cas de l'"amnistia fiscal", que continuaria tramitant ell, del cas de la presumpta corrupció a València, que hauria de tornar en aquest cas a un jutjat valencià, però no neces-

Els magistrats saben que hi ha corrupció en la "perifèria d'Hisenda", però no han pogut implicar-hi cap funcionari.

sàriament a Luis Francisco de Jorge.

La denúncia en poder de Garzón assenyala l'empresari valencià Enrique Tatay com una possible peça important en aquesta història. Tatay fou president de l'entitat Joves Empresaris i ha participat en negocis molt diversos. A principis d'enguany fou detingut per la seua suposada participació en un cas de narcotràfic. La casualitat ha fet que siga el jutge Garzón qui tramite el cas de narcotràfic. I també casualment el jutge valencià Luis Francisco de Jorge tramita una querrela contra Tatay per un delicte econòmic. Els dos magistrats investiguen també si Tatay ha actuat com a intermediari entre els inspectors d'Hisenda investigats

i els empresaris valencians que tenien obertes inspeccions tributàries. En un dels seus negocis privats, Tatay va gaudir d'un aval de membres de la família Lladro. Fonts d'Hisenda a València afirmen que les visites de Tatay a integrants de la cúpula de la Inspecció a València eren constants. Enrique Tatay va comprar diverses empreses en el moment en què Hisenda les sotmetia a intenses inspeccions. Entre aquestes empreses hi havia un concessionari de cotxes de luxe.

Fins ara, tanmateix, fonts judicials coneixedores de tota la investigació assenyalen que els magistrats només estan convençuts de l'existència de corrupció "en la perifèria d'Hisenda", però que no han pogut provar la implicació de cap funcionari. Aquesta "perifèria" pot fer referència a assessors fiscals i a empresaris intermediaris que han "ofert serveis" a contribuents amb problemes. Per aquesta raó, les mateixes fonts asseguren que la investigació penal "és molt verda encara".

La pista castellanenca. Les investigacions judicials no han estat dirigides fins ara cap a Castelló, i fins ara només es coneix la fulgurant carrera d'algunes persones vinculades al món tributari de la circumscripció. A més del cas de l'alcalde Gimeno, EL TEMPS ha pogut saber que l'empresa Sorman, SA, propietat de l'industrial José Soriano Ramos, màxim accionista de Porcelanosa i Venis i el mateix que cedeix el xalet de les Platgetes, a Orpesa, on estiuéja José María Aznar, fou inclosa en un pla d'inspecció, però no va rebre mai la visita dels funcionaris d'Hisenda. Fonts d'Hisenda han manifestat, però, que la inclusió d'una empresa en un pla tributari no necessàriament provoca una obertura de tràmits de part dels inspectors. L'empresa en qüestió, amb un capital subscrit de més de 250 milions de pessetes, està dedicada a la promoció immobiliària i a la comercialització de materials de construcció.

Francesc Bayarri